

Ο “ΝΟΥΜΑΣ,,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής : Δ. ΙΙ. ΤΑΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΠΠΠΟΚΡΑΤΗ, άρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

Συντρομή χρονιάτικη : Γιὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ γιὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12^η. — Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμινες συντρομές (β δρ. τὴν τριμηνία). — Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἢ δὲ στείλει μπροστά τῇ συντρομή του.

20 λεφτά τὸ φύλλο, 20.- Τὰ περιστένα φύλλα πουλοῦνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κώπια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραζτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΑΛΙΟ ΥΑΙΚΟ — ΠΑΝΟΥ ΣΤΗ ΒΡΑΣΗ ΤΟΥΟΙ ΚΟΡΟΜΗΛΟΠΛΗΧΤΟΙ — Η ΟΡΕΠΟΥΛΗΣ Ή Ο ΖΥΜΠΡΑΚΑΚΗΣ.

TONE θέλαμε κάπως περσότερο φιξοσπάστη τὸν κ. Βενιζέλο σὲ μερικὰ ζητήματα, καὶ μάλιστα στὰ προσωπικά. Ἡρθε νάροφθάσει, Ἡρθε δηλ. νὰ γκρεμίσει καὶ νὰ δημιουργήσει, γιατὶ αὐτὸν πάνον κάποια σημαίνει ἡ περίφημη λέξη ποὺ ὅλαι σήμερα τῇ λένε καὶ τῇ χάσσουνται. Μᾶς ἀνόρθωση μὲ τὸ παλιὸν ὄντικό, τὸ μονχιλιαρμέρο πιά, δὲ γίνεται. Χρειάζεται καινούργιο ὄντικό, καὶ τέτιο ὄντικό θάβεισε εῦκολα γῆρο του, ἔτοι μάκαρε μιά, καὶ νάπλωνε λίγο τὰ χέρια του.

Δὲ θέλουμεν ποῦμε μόνο γιὰ τὸ Νομάρχη τῆς Πάρος ποὺ τόσο κωμικά, καὶ κάπως ἐγκληματικά, φέρθηκε στοὺς προχτειώνες σεισμοὺς καὶ ποὺ ξακολούθει νάραι ἀκόμα πα Νομάρχης. Δὲ θέλουμε νὰ ποῦμε μόνο γιὰ μερικοὺς ἐκλογικοὺς συδιασμοὺς ποὺ ἀρχηγευτήκανε ἀπὸ παλιοὺς χιλιονολασμένους πολιτικούς. Μέρουν ἀκόμα τόσοι τέτιοι στὶς κορυφὲς τῆς Πολιτείας καὶ τῆς ὑπαλληλίας ποὺ βλέποντάς τους κανεὶς ρωτεῖται «Μωρέ, μὲ δαστούς θὰ γίνει ἡ ἀνόρθωση;» — μέρουν τόσοι καὶ τόσοι τέτιοι πού πρεπετε νάχουν ἐκονυμωτιστεῖ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ γιὰ νὰ καθαριστεῖ δ τόπος καὶ νάρχεινται τῷργαμα γιὰ τὴν σπορὰ τῆς καινούργιας πολιτικῆς ζωῆς.

*

ΑΝ τύχει καὶ βρεθεῖ καινεὶς καὶ μᾶς πεῖ «Οἶ, αὐτὰ θὰ γίνουνε, μὰ σιγὰ σιγά, κ' ἔνα, κι ὅχι ἀπότομα καὶ μινομιάς», δὲ θὰ δυσκολευτοῦνε καὶ πολὺ νὰν τοὺς δώσουνε τὶς ἀπάντηση :

— Σὰ δὲ γινήκανε σήμερα, ποὺ ὁ λαός ὅτι ἐρχότανε ἀπὸ τὸ Βενιζέλο θὰν τῷρισκε ἀνεξέταστα καλὰ φερμένο, πῶς θὰ μπορέσουνε νὰ γίνουνε αὔριο, ποὺ ὁ λαός, σὰν διστατο πράμα ποὺ εἶναι. Θάρχινήσει νὰ σκολιάζει καὶ νὰ συζητεῖ τὸ κάθε τὶ ποὺ θὰ γίνεται ;

Πάνων στὴ βράση του κολνάει τὸ σίδερο καὶ φωτίζει πῶς τὸ σίδερο τὰφίσανε νὰ κριώσει.

*

ΒΓΗΚΕ καὶ μιὰ καινούρια λέξη, Κορομηλόπληχτος.

“Εστι δὲ Κορομηλόπληχτος ὁ συφιωπασμένος κεῖνος ποὺ, γιὰ νὰ ὑπετχουν τὰ σοφὰ οἰκονομολογικά μέρα τοῦ κ. Κορομηλᾶ, κυνηγιέται ἄγρια ἀπὸ τοὺς ἡμεῖς οὓς χωροφύλακες.

Η Κυβέρνηση ποὺ γνοιάστηκε τόσο τοὺς Μωραΐτες σεισμόπληχτους καὶ τοὺς ἔστειλε τὰ χρειαζούμενα τοαντήρια, δὲ θὰ στείλει καὶ μερικὰ τοαντήρια στοὺς Ἀθηναίους Κορομηλόπληχτους ποὺ δὲν τοὺς χωροῦνται πιά οἱ φύλακες :

*

II θὰ παυτεῖ δὲ Ζυμπρακάκης ἵ θὰ παρατηθεῖ ὁ Ρέποντος. Ἔτσι τονίζεται τὸ βάλανε τὸ ἀστυνομικό μαζί ξήτημα οἱ φήμερίδες.

Καὶ τὸ σκολιάζουμε : Γιὰ νὰ θέλει νὰ παρατηθεῖ ὁ Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, πάρε νὰ πεῖ πῶς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας πρέπει νὰ παυτεῖ. Καὶ γιὰ νὰ πρέπει νὰ παυτεῖ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ μὴν παύεται, πάρε νὰ πεῖ πῶς ἔχει δινατοῦς προστάτες, οἱ ανύμεσοι στοὺς Υπουργοὺς ἀκόμα.

Μὰ δυνατοὶ προστάτες οἱ ἀνόρθωση εἶναι δυό πρόματα ἀτάξιαστα — καὶ νὰ μᾶς πυρπαθάτε.

ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ καὶ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ⁽¹⁾

(‘Ομιλία ποὺ ἔγινε στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιὰ» στὶς 12 τοῦ περισσέργου Δεκέμβρη.)

Εἴτε ἀπὸ συνήθεια, εἴτε ἀπὸ ἀφορμὴ βαθύτερη, δὲν μπορῶ, καθὼς θέλω, νὰ παραστήσω τὴν γνώμη μου ἷ τὴ σκέψη μου, παρὰ μὲ τὸ λόγο τὸ ριμένο στὸ χρτί, ὃχι μὲ τὸν πρόχειρα μιλημένο. Ἔτσι, ἀναγκάζομαι: νὰ σᾶς διαβάσω τὴν δημιλία μου τούτη, μὲ τὴν ἐπίδια πῶς δὲ θὰ σᾶς κουράσῃ. Μὰ πάντα καλότυχος ἐκεῖνος εἶναι ποὺ κατοξθύνει νὰ κλείσῃ στὰ γραμμένα του κάτι: ἀπὸ τὸ λεύτερο τὸ σάλεμα καὶ ἀπὸ τὴν κυρικτικὴ ζωὴ τοῦ πρόχειρη μ:λημένου λόγου.

*

Κοντεύει τώρα χρόνος ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πρωτάκουεσσα πῶς συστήθηκε ἡ Συντροφιά σας, καὶ μὲ τὶ σκοπό. Τὸ ἀκούσμα μὲ χαροποίησε καὶ ἀθελαξανθυμήθηκα τοὺς στίχους τούτους τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς».

Ω λιγοστοὶ καὶ διπλεγτοὶ καὶ ἀριθμητοὶ αἴρουν ἴσως εἶναι μιὰ Ἀλήθεια κάτιον ἐδῶ ποὺ τὴν χτυπᾷ τὸ πίπος, εἰν’ ἐδῶ πέρα μιὰ Ὁμοφριά ποὺ ἡ καταφρόνια δένει, κ’ εἰν’ ἐδῶ πέρα μιὰ Ἀρετὴ δειλὴ καὶ ντροπιασμένη.

(1) Η σμίλα τούτη πρέπει νὰ ἐννοηθῇ τὰν ἔνα κεφάλαιο μονάχα, διαλμένα ἀπὸ τὴ θοκυπή μιᾶς πλατείας μελέτης γιὰ τὸ Βαλαωρίτην.